

Dolžnost je pa, da izrekamo koncem leta tudi zahvalo vsem sodelavcem in jih prosimo, naj nam ne odreko svoje pomoči v novem letu. Posebno bi nam bilo ustrezno s kratkimi poročili o dogodkih po Slovenskem, kar se lahko sporoči na dopisnici.

Izhajale bodo „Novice“ v dosedanji obliki in obsegu tudi v novem letu. Cena jim bode: za ljubljanske naročnike v tiskarni prejemanje: za celo leto 6 kron (3 gld.), za pol leta 3 krone (1 gld. 50 kr.) in za četrt leta 1 krono 50 vin. (75 kr.). Po pošti prejemanje za celo leto 7 kron (3 gld. 50 kr.), za pol leta 3 krone (1 gld. 50 kr.) in za četrt leta 1 krono 80 vin. (90 kr.). Za pošiljanje na dom v Ljubljani se plača za celo leto 80 vin. (40 kr.). Naročnino se pošilja: **Blasnikovi tiskarni v Ljubljani.**

Politični oddelek.

* Novi vek.

Devetnajsto stoletje je zatonilo v večnosti. Bilo je to stoletje velikanskih bojov in znamenitih preobratov. Svetovna zgodovina pozna malo tacihi vekov. To 19. stoletje je bilo za mnogo držav in narodov, pravi blagoslov, tudi nas Slovence je prebudilo iz narodnega mrtvila, a za druge države in narode je bilo jako nesrečno.

In mej te države spada tudi Avstrija. Pred sto leti je bila Avstrija, dasi jo je Napoleon porazil, vendar še poleg Francije prva sila na kontinentu. Italija je bila avstrijska domena, v Flandriji je vihrala avstrijska zastava, v Nemčiji je imela Avstrija odločilno besedo in je igrala vodilno ulogo, a glede orientalskega vprašanja je imela Avstrija nekako zgodovinsko utrjen primat. Avstrija sicer tudi tedaj ni bila več gospodar sveta, ali Avstriji tedaj ni bilo ničesar doseči. Celó v letih, ko je bil Napoleon na višku slave in moči, ko je bil Avstriji vzelo skoro polovico njenih dežel, je bila naša monarhija še vedno znamenita politična potenca, resnična velesila in je večkrat v odločevala o usodu Evrope.

A danes? Kdor si je ohranil še kako patrijotično iskro, tistega mora prešiniti žalost, kadar vidi, kako Avstrija propada. Avstrija ima pač še veliko armado, tudi gospodarski stoji bolje, kakor v prejšnjih časih, ali dočim so druge države postale večje močnejše in močnejše, je Avstrija nazadovala. Svetovna zgodovina je v drugi polovici minolega stoletja živela na stroške Avstrije. Mi, ki smo nekoč imeli v Italiji prvo besedo, ne štejemo danes tamkaj ničesar več. Mi, ki smo nekoč v Nemčiji bili gospodarji, smo zdaj nekaj privešek Nemčije.

Še več. Avstrija je danes vzlic svoji moči prenehala biti faktor v svetovni politiki. Pri novi delitvi sveta, ki se pripravlja, ni za Avstrijo prostora, ona tu ne pride v poštev. Avstrija živi danes prav za prav samo še od starega renomeja, ali za dolgo ta kapital ne bo zadostoval.

Ne da se tajiti, da so tega pripadanja v veliki meri krivi tisti, ki državo vladajo, oziroma ker niso znali računati s političnimi in drugimi premembami minolega stoletja. Dva vzroka sta, vsled katerih v sovetu držav Avstrija ničesar več ne šteje. Prvi nagib je razvoj narodnosti, ki ga je prineslo 19. stoletje, drugi nagib je odstavljenje orientalnega vprašanja z dnevnega reda.

Avstrija ni znala svojim narodom biti pravična in zato propada. Nasprotstvo Avstrije zoper narodnostna stremjenja je poglavitni vzrok, da smo izgubili Belgijo, in da sta se na naše stroške stabilirali dve novi velesili: Italija in Nemčija. Nasprotstvo Avstrije zoper narodnostna stremjenja je vzrok, da ni domačega miru, da se gospodarstvo slabo razvija, ker ne hodi z razvojem v drugih državah vstric, in da ne zavladajo tiste razmere v državi, ki bi jej dale večjo moč.

Kar se tiče orientalnega vprašanja se je isto vsled svetovnih prememb prevrglo. Več stoletij je veljalo orientalno vprašanje za prvo svetovno vprašanje. Avstrija kot neposredni sosed Turčije se je še po nesrečnem l. 1866. smatrala kot tista država, ki odločuje glede orientalnega vprašanja.

Danes pa razdelitev Turčije, ki je bila jedro orientalnega vprašanja, ni več na dnevnem redu, danes je smoter vseh političnih prizadevanj obranitev Turčije. Zato pa je na dalnjem vzhodu trčilo belo pleme z rumenim plemenom. Na mesto Turčije je stopila Kitajska, tam pa Avstrija ne igra nobene vloge, tam Avstrija ne pride v poštev.

Položaj Avstrije ob začetku novega stoletja je torej skrajno žalosten. Treba bi bilo, združiti vse moči, zastaviti vse sile, da se Avstrija reši iz njega. Prvi pogoj temu je, da se reši narodnostno vprašanje. Če se to ne zgodi, ne bo naša država čakala 21. stoletja.

Politični pregled.

Notranji položaj. — Dasi se bodo šele ta mesec vršile vršile glavne volitve, se vendar vsi politični krogi že zdaj prav resno bavijo z vprašanjem, kakšne razmere nastanejo v prihodnjem državnem zboru. Iz pisma, ki ga je pisal najbolj državniška glava češkega kluba, dr. K r a m a ř svojim volilcem, se razvidi jasno, kako stališče bodo zavzemali Čehi.